

DE MIRAKEL-

MAKERS

VAN ROGER PIETERS

REGIE : FR. DE GEEST

TOONEELGROEP " VRIENDENKRING "

VRIJE BASISCHOOL HEIKANT

Zat. 27 nov. 20 u. Zon. 28 nov. 14.30 u.

Vrij. 3 dec. 20 u. Zat. 4 dec. 20 u. Zon. 5 dec. 19 u.

DE MIRAKELMAKERS.

Regie: François De Geest

1993

Auteur: Roger Pieters

Bewerking: François De Geest

Het stuk dat we nu spelen is een echt lachsucces, dat reeds ontelbare keren op de Vlaamse planken is gespeeld. De dialogen zijn geestig, de situaties evenzeer en er hangt een zweempje nostalgie rond, waar wij - geef het maar toe - in deze soms harde tijden toch nog graag naar teruggrijpen. Draai de klok dus maar een tijdje terug en leef mee met het wel en wee van de mensen in een kleine dorpsgemeenschap: de Boskant. Zij moeten het opnemen tegen "die" van het stad. Geen gemakkelijke taak, maar toch slagen ze erin, en hoe!

Voor deze productie had men heel wat spelers en figuranten nodig. Iedereen mocht meedoen, met of zonder plankenkoorts. Enerzijds is het een feest om met zo velen op de planken te staan terwijl het anderzijds geen lachertje is voor de regisseur om deze groep in de juiste richting te laten evolueren. Voor François De Geest is niets te moeilijk en hij regisseerde verder.

Spelers:

Paul De Vreese: Wies, de waard - **Bea Dhondt:** Treesje, zijn dochter - **Luc Meganck:** de koster - **Eric De Schepper:** de veldwachter - **Marcel Herwege:** de meester - **Leonie De Meyer:** Juf. Filomène - **Lydia Van Weyenberghe:** Zulma - **Peter Rupus:** Jaak.

Figuranten:

Christiane De Meyer, Maria Laureys, Eddy Roels, Luc De Leenheer, Annie Van Hecke, Filip De Witte.

Wies, de waard (Paul De Vreese) dronk gedurende de gehele opvoering meerdere trappisten - zo dachten althans de toeschouwers. Niets is minder waar, op toneel doe je alsof je drinkt ...

Programmaboekje - voorpagina.

Den Heikant knipoogt naar toneelpubliek

MARC DE WAELE

Op Zele-Heikant gebeuren nog mirakels

ZELE — Voor de zevende keer al staat de toneelgroep *Vriendenkring* van Zele-Heikant met een nieuwe volkse productie op de planken in de parochiezaal. De wijk Heikant staat zelfs een beetje model voor de kleine dorpsgemeenschap die in *De Mirakelmakers* naar voren wordt gebracht.

Al wat er reilt en zeilt in het dorp wordt in de plaatselijke herberg steeds van deskundige commentaar voorzien. Voeg daarbij nog een kunstmatig mirakeltje en het is voluit lachen geblazen met de prestaties van waard Wies (Paul

De Vreese), Treesje (Bea D'Hondt), de koster (Luc Me-ganck), de veldwachter (Eric De Schepper), de schoolmeester (Marcel Herwege), juffrouw Philomene (Leonie De Meyer), Zulma (Lydia Van Wyenberghe) en Jaak (Peter Rupus).

De opvoeringen hebben nog plaats op vrijdag 3 en zaterdag 4 december om 20 uur en op zondag 5 december om 19 uur. De opbrengst gaat naar de Vrije Basisschool Heikant. Reserveren kan op tel. 052/44.81.14.

—J.Z.

Toneel met een knipoog

Wie de voorbije jaren een van de produkties van de Vriendenkring van de Vrije Basisschool Heikant heeft bijgewoond, zal het met me eens zijn: onze «verre» dorpsgenoten kunnen onderhand op een stevige reputatie bogen.

Na het grandioos sukses van «Slisse en Cesar», was het uitkijken naar wat de dames en heren dit jaar in petto hadden.

De keuze viel uiteindelijk op een andere klassieker uit het genre: «De Mirakelmakers» van Roger PIETERS.

De verwachtingen waren hoog gespannen.

François DE GEEST en zijn ploeg enthousiastelingen hebben maanden keihard gewerkt.

Het produkt mag er – meer dan – zijn.

Amateurtoneel?

Ach wat!

Ze spelen met hart en ziel.

Toneel op menschenmaat, zonder kapsones en recht voor zijn raap.

Uit het leven gegrepen.

Een verhaal?

Het heeft niet zó heel veel om het lijf of toch wel?

Een rustig dorp, een beetje ingedommeld; uit de tijd geworpen, als het ware.

Zoals er vroeger vele waren.

Waar we met weemoed aan terugdenken.

De Boskanters vinden het maar niks.

De eenentwintigste eeuw wenkt.

Ze willen in het «echte» leven stappen.

Hoe versier je nou zoiets, van de ene dag op de andere?

Precies: met de grote middelen!

Een mirakel dus.

Dat trekt volk, de commercie vaart er wel bij, vandaar.

Aanvankelijk is er geen vuiltje aan de lucht.

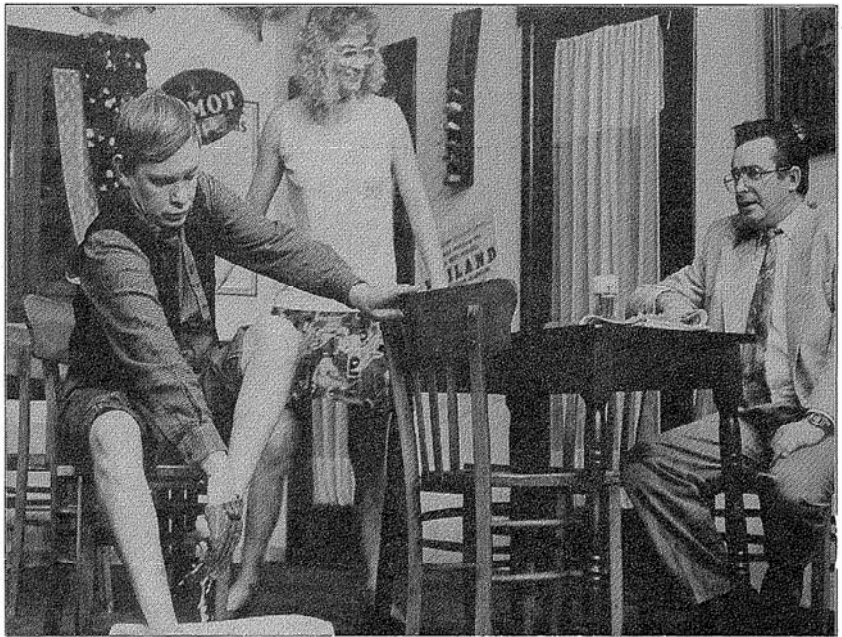
Het zaakje draait naar wens.

De Boskant komt in het nieuws.

Het volk stroomt toe, de toekomst ziet er stralend uit.

Dan beginnen de problemen.

De situatie loopt uit de hand, onze brave dorpelin-

gen dreigen in de vernieling te raken.

Ze komen tot inkeer, voor het al te erg wordt.

Het mirakel wordt «ongedaan» gemaakt, de rust keert weer.

Eind goed, al goed.

Zoals het hoort dus.

Zoals het – helaas – niet altijd het geval is.

Ze hebben geluk gehad, die van de Boskant.

Een dankbaar gegeven, met andere woorden.

Een gegeven met schier onbeperkte mogelijkheden.

Dat heeft de Vriendenkring heel goed begrepen.

Het resultaat?

Een avond pretentieloos, ouderwets amusement; met de knipoog, vanzelfsprekend.

Lekker meegenomen.

De acteurs?

We kennen ze onderhand.

Ze zijn steengoed, zoals we dat van hen gewoon zijn.

De aktie speelt zich af in het dorpscafé «In d'Hel».

naderhand «In den Hemel».

Wies, de cafébaas, gestalte gegeven door Paul DE VREESE, is de spil waar alles rond draait.

De zaken gaan niet bijster goed.

Slappe tijd; net wat U zegt.

Ook de koster, een rol geknipt voor Luc MEGANCK, zit in zak en as.

Geen trouwpartijen, geen geboortes of begrafenissen, dat kan niet langer!

Samen beslissen ze de boel wat leven in te blazen.

Geen halve maatregelen, deze keer.

Een heus mirakel; dat is wat beide heren nodig hebben om het slaperige dorp wakker te krijgen.

Hoe versier je zo'n mirakel?

Geen probleem toch!

De heilige Theresia, patrones van het dorp, zal het even fiksen.

Treesje, de flink uit de kluiten gewassen dochter van Wies, meer dan levensecht neergezet door Bea DHONDT, zal eventjes in de huid van haar naamgenote kruipen.

Blijft de vraag: aan wie zal de goede heilige verschijnen?

Onze beide spitsbroeders zijn het vlug eens: Jufvrouw Filomene, het stotterende dorpskwezeltje is de voor de hand liggende keuze.

Leonie DE MEYER, een dame met heel veel «présence» zet een meer dan levensechte Filomene neer.

En zie, de krachttoer lukt!

Wies komt van de ene dag op de andere handen tekort om zijn etablissement draaiende te houden.

Geen nood, Zulma is er ook nog!

Een dame van een niet helemaal onbesproken levenswandel maar de voor het overige, heel, heel sympatische Lydia VAN WEYENBERGE, voor mij de revelatie van de avond, neemt de touwtjes stevig in handen en stelt orde op zaken.

De meester is er ondertussen het hart van in.

Hopeloos verliefd op Filomene, ziet hij de vrouw van zijn dromen afglijden tot een staat van «absolute» genade.

Marcel HERWEGE – hij deed me denken aan sommige van mijn vroegere «meesters» – geeft zijn rol gestalte zoals we dat van hem gewon zijn: sober en overtuigend.

Uiteraard komt de pers op het gebeuren af. Sterreporter «Raak met» Jaak slaat zijn tenten op in het dorp.

Wat kon verwacht gebeurt : Jaak wordt hopeloos verliefd op Treesje.

De «kwaliteit» van de berichtgeving wordt er uiteraard niet beter op naarmate de man meer en meer in de netten van het schone wicht verstrikt geraakt.

Peter RUPUS, een gezonde bonk spieren, speelt het soort sullige personages waarmee de regisseur hem jaarlijks bedenkt, met heel veel schwung. Tussen de bedrijven door wordt het publiek regelmatig getraakteerd op gevatte tussenkomsten van de plaatselijke pandoer.

Eric DE SCHEPPER zou voor het plaatselijke politiekorps – ik bedoel er heus niks verkeerd mee, heren; integendeel – een welgekomen versterking vormen.

Hij deed me denken aan «de wet» die ik, in mijn vlegeljaren, regelmatig in het stameinet van mijn grootmoeder zag evolueren.

Kostelijke types, helaas voorgoed verdwenen... of toch niet ?

Zoals ik reeds zei, gaan de zaken na een tijdje de verkeerde kant uit.

Ten lange laatste komen de dorpelingen tot het besef dat ze het feitelijk nog niet zó slecht hadden. Zoals het alleen kan op toneel of het witte doek, wordt de situatie in een handomdraai weer rechtgezet, en krijgen ook nog een drietal love stories hun beslag.

Treesje en Jaak, Zulma en Wies en Filomene en de meester... ze leefden veel en hadden lange kinderen !

Zoals eenieder wel kan denken brengt het stuk een niet onaanzienlijk drankverbruik met zich; hoewel ook daar hadden de vrolijke vrienden een originele oplossing voor versierd.

Wat precies verklap ik lekker niet.

Indien U dit week-end nog naar de Heikant afzakt moet U zelf maar eens kijken.

Het is geniaal in al zijn eenvoud !

Een toneelopvoering omvat natuurlijk meer dan een gegeven en acteurs.

Achter de schermen gebeurt er ook nog een en ander.

Rekwisieten moeten aangereikt, teksten ingefluisterd.

Het domein, dit jaar, van Maria LAUREYS, vorig jaar een der sterren, Eddy ROELS en Frieda en Agnes HEIRMAN.

Het decor, ieder jaar opnieuw, een kunstwerk op zich werd met heel veel liefde en stielkennis samen gestoken door de vertrouwde ploeg : Jozef DERWEDUWEN, Paul DE KIMPE, Kamiel DE KONINCK, Marcel HERWEGE en Jean VAN CAUTER.

Marcel DE LEENHEER zorgde, ook al een traditie, voor het geluid.

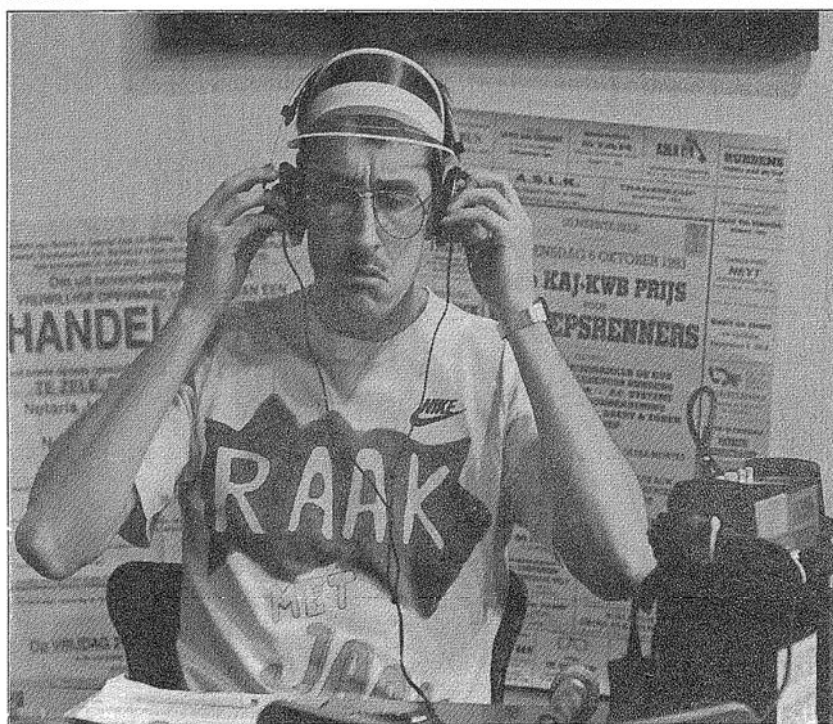
U zag onze plaatselijke Mirakelmakers nog niet aan het werk ?

Dat kan nog : dit week-end : vrijdag 3 en zaterdag 4 december, telkens te 20 uur en tot slot nog zondag 5 december, te 19 uur.

Niet te missen, zou ik zeggen.

Ik ga trouwens zondag zelf ook nog eens kijken; zo maar, gewoon voor de leute.

Etienne WATERSCHOOT
Foto's : Suzanne VAN DER MAELEN

Etienne WATERSCHOOT
Foto's : Suzanne VAN DER MAELEN